

14.23x17.55	2	עמוד 3	גלובס - מגזין הערב	07/06/2010	22904552-9
המרכז האקדמי למשפט ועסקי - 26330					

קודם תתחילו לשלם מס מלא

השיחה של מחר

עו"ד עופר סיטבון

שבהם הם פעילים והן את השימוש בפרקטיקות של "מחירי העברה" בקרב חברות בנות. אך גם המדינה צריכה לפעול. דו"ח שפרסמה באחרונה קואליציית Tax Justice Network קובע שישראל היא גן עדן לסודיות פיננסית - אין בה מרשמים ציבוריים של נאמנויות ושל פרטי הבעלות של תאגידים, וכמעט ואין הסכמים בילטרליים להעברת מידע בענייני מס. לכך יש להוסיף את חיתום הגלויה של יהודי העולם, לרבות בעלי ההון החוזרים, להטבות המס הישראליות. הממשלה צריכה, אפוא, לצמצם את הפרצות החוקיות המאפשרות, בעיקר לעשירי העליון, תכנון מס אגרסיבי; לרכוש שירותים

שהוא לא יחרוג מן ה"רישיון החברתי לפעולה" שלו. תשלום מס הוא למעשה דיבידנד שהתאגיד מחזיר לחברה, בתמורה לשירותים שהיא מעניקה לו במימון המסים ששילמו האזרחים. המס הוא הדם הזורם בעורקי האמנה החברתית בין המדינה לאזרח, ותאגיד החוקק ממחויבות המס שלו פועל אפוא כ"פרש חופשי" וטפילי.

בשנים האחרונות יותר ויותר תאגידים גדולים מתהדרים באחריות חברתית. הקהילה העסקית מיצבה פעילות זו כפעולה וולונטרית הנובעת מאזרחות תאגידית טובה. אלא שבפעילות זו חסרה חוליה מרכזית: שאלת האחריות הכלכלית של התאגיד, ובראשה - פרקטיקות אתיות של תשלום מס. שיעור מס החברות בישראל צונת. 61% בשנת 1985 הפכו ל-25% בלבד, שיצטמקו ל-18% ב-2016. את הסיבות לכך כולם יודעים: ההון נייד, צריך למשוך משקיעים, מיסוי נמוך יעודד תשלום מס אמת. מדוע אפוא התאגידים הגדולים במשק עדיין משתמשים בתכנוני מס אגרסיביים, ובראשם במקלטי מס עלומים? הסיבות לכך הן שהמס נתפס כעלות המוטלת על הנישום, שאותה לגיטימי למזער, ושכניגוד לעבר, ההזדהות הלאומית של המנהלים פחתה, ולכן גם מחויבותם החברתית לתשלום מס. היכן הימים שבהם הזכיר מנכ"ל כלל תעשיות לשעבר, צבי צור, לחברי הדירקטוריון שלו ש"אם יתברר שעלינו לשלם יותר מס, יש לזכור למי אנחנו משלמים אותו - למדינת ישראל?"

כדי להפגין אחריות חברתית אמיתית, תאגידים צריכים, לכל הפחות, לאמץ מדיניות מיסוי שקופה וכן לפרסם את שמות מקלטי המס שבהם הם פעילים

רק מרואי חשבון שאינם מיעצים בתחום זה; למסות "מחירי העברה" כהמלצת בנק ישראל ועוד. עוצמתם הכלכלית והפוליטית הגוברת של התאגידים מגבירה את הציפיות החברתיות מהם. עם הכוח באה גם האחריות לקהילה שבקרבה פועלים התאגידים. ואחריות אמיתית מתחילה בתשלום מס מלא. ●

שאלת האחריות הכלכלית של תאגידים איננה רק עניין ל"חברתיים". KPMG פרסמה לאחרונה דו"ח הקובע כי מדיניות של אחריות חברתית צריכה לכלול גם היבטים מיסויים, וזאת כדי להימנע מסיכונים עסקיים - פגיעה תדמיתית וכיסוי תקשורתי שלילי; עלויות ליטיגציה; אובדן חושים ממשלתיים; וגרימת חוסר ודאות למשקיעים.

הכותב הוא ראש הקליניקה לאחריות חברתית של תאגידים במרכז האקדמי למשפט ולעסקים

כדי להפגין באמת אחריות חברתית, תאגידים צריכים, לכל הפחות, לאמץ מדיניות מיסוי שקופה ולפרסם הן את שמות מקלטי המס

תכנון מס אגרסיבי אולי איננו עבירה על החוק, אך הוא סוטה בבירור מרוחו ומתכליתו. זהו מעשה אנטי-דמוקרטי שמצמק את בסיס המס ובכך מאפשר לאנשים פרטיים, שלא נבחרו לכך, להשפיע על אופן חלוקת העושר החברתי. כאשר תאגיד עושה זאת, הדבר בעייתי אף יותר, שכן הפריבילגיות השונות המוענקות לו (ובראשן, האחריות המוגבלת) מוקנות מתוך ציפייה